

Forfatter: Heise, Peter Arnold

Titel: BREV TIL: Gade, Niels Wilhelm FRA: Heise, Peter Arnold (1863-10-04)

Citation: Heise, Peter Arnold: "BREV TIL: Gade, Niels Wilhelm FRA: Heise, Peter Arnold (1863-10-04)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 298. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000132.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sorø, den 4de October 1863.

Kjære Professor Gade!

Tak for Deres lysblaaøiede danske Sange! Jeg blev meget overrasket ved at see dem, jeg havde mindst drømt mig Dem henne i den Kant, Det er Skade, at ikke Ingemann lever, det var et af hans største Ønsker at faae sat Mnsik til Noget af Holger Danske, han var ogsaa tidt i Lav med mig, men jeg kunde aldrig faae rigtig Syn paa dem, men nu har De da faaet et smukt Romancehæfte ud deraf. Fra Fru Ingemann skal jeg hilse Dem meget og takke hjertelig, hun vilde gjerne have skrevet selv, men hun sagde: „Hvad skal jeg sige Andet om dem end Tak og at jeg har s eet dem, høre dem kan jeg jo ikke.“ Hun sagde det paa en saa rørende Maade, at jeg ret havde ondt af hende, den gamle døve, eensomme Stakkel.

Hvad mig selv angaaer, saa har jeg fulgt Deres Raad. Jeg har levet den sidste Tid med „Robert“, — jeg vil dog ikke sige, at det er det bedste Selskab i Længden —, men jeg forstaaer meget godt, hvad De meente og at De havde Ret. Forresten er der ved Siden af det meget Fortræffelige i Robert rigtignok ogsaa meget Pjadskevads og Fyldekalk. Men ganske vist er der udmærkede Ting. Især første, tredie og sidste Act. Undertiden synes jeg, at han i sin Bestræbelse for at faae de enkelte Repliker characteristisk falder lidt i Stykker, om det entl lykkes ham i det Enkelte. Theatermusik er s. 299det, det er sandt, stærke, grove Farver, ligesom de tykke Klatter paa Coulisserné, der først tage sig ud i det magiske Lampelys. — Jeg kan huske, at De sagde, at jeg skulde ikke være bange for at være lidt affecteert, nu forstaaer jeg endnu bedre, hvad De meente, efter at have seet Robert efter, — men jeg er dog lidt betænkelig. Der er en Mangel paa Sandhed over det Hele, selv hvor Effecten er meest bedaarende; idetmindste skal man vist ikke løbe blindt ind i Meyerbeer. Han beregner sikkert og slaaende, men han beregner ogsaa overalt, og naar hans Figurer vaande sig i den stærkeste Lidenskab, er det ligesom om jeg kunde see ham selv staae koldt bag ved og sætte et parodisk Griin op derad. Men det er nok bedst, jeg gjør Ende paa min Snakkesalighed. De mange udmærkede Fingerpeg, som man kan hente hos Meyerbeer, vil jeg nu efter fattig Leilighed følge. Jeg er begyndt igjen at kigge paa Hertz, men det er rigtignok ikke heldigt at være saa langt fra Hovedstaden, naar man skal gjøre saadant Noget færdigt, aldrig Klängen af et Orchester, Ingen at tale med, Stilhed og Ro er hernok af, men ogsaa formeget.

Endnu en Gang Tak for Holger Danske og fordi De sendte mig den. — —

Deres hengivne
P. HEISE.

Hr. Professor N. W. Gade.